

XVII. kötet

Budapest, 1902. május 18-án.

20. szám.

Cseberből-vederbe.

K.-nál egy nagyon csunya hölgy volt látogatóban. A házigazda kis fia meglátván a hölgyet, felkiáltott:

— Néni, jaj be csunya maga!

K. azonnal kiküldte a szobából a gyermeket és e szavakkal kért bocsánatot:

— Asszonyom, bocsásson meg fiam neveletlenségéért; de bolondok és gyermekek mindig az igazat mondják.

Megnyugtató.

Leány. Attól félek, csak azért veszel engem nőül, mert nagybátyámtól 20.000 forintot örököltem.

Férfi. Légy nyugodt, elvinnék én, ha mástól örököltél volna is.

Patak mentén...

Patak mentén
Csendes estén,
Kicsiny kis őz
Vigan időz.

Késtél te már,
Szegény, be kár!
Fegyver dörög
S az őz hörög...

Bokor zörren,
Avar csörren...
Úgy, úgy szaladj,
Sebtin haladj.

Bárhoz járunk,
Résen álljunk,
Mert jaj nekünk:
Az őz szivünk.

S a zord vadász
Lesben tanyáz,
Gonosz, bátor,
Neve — Ámor.

Árkosi Ödön.

Csipős feloldozás.

— Ma reggel, — mondja gyónás közben egy aggszűz a gyóntatóatyának, — miután megfürödtem, nagy gyönyörűséggel szemléltem magamat a tükörben s attól félek, hogy bűnt követtem el azzal, hogy szépnek találtam magamat.

— Nyugodjál meg, leányom s menj haza békében, — válaszolt a lelkiatya, — az önámítás nem bűn.

A veszedelmes ember.

(Humoros történet.)

Immár többé nem az, mert a könyörtelen halállal szemben nem tudott eléggé veszedelmes lenni. De a míg élt, mindenki elismerte róla, hogy — nem annyira veszedelmes, mint inkább mulatságos és mulattató ember, miként az az alábbiakból is ki fog tűnni.

A ki a mi hősünk nevét tudni óhajtja, ne a Clio ércztábláit kutassa, hanem fáradjon el a kültelki Spongyautczába, melynek egyik legalacsonyabb és legrozogabb házán ma is olvashatni — ámbár megfakult irással — a régi jelzést: «Nemes Jakab vegyészeti gyára és raktára.»

Nemes Jakab különben annak idején igen nevezetes férfiú volt fővárosszerte. Saját kétkerekű kordéján járta be az utczákat és harsány hangon hirdette portékáit a kíváncsi vásárló közönségnek. Hogy mit árult? Mindent, a mit odahaza a felesége segítségével összekotyvasztott. Például ő nála volt kapható a legjobb kocsi-kenőcs, tinta, pecsétviasz, subiczk, kékítő, tisztító por és a többi, de mindenekfölött a hirneves Napoleonbajuszpedrő, mely egyik fő büszkeségét képezte. Minden korcsma előtt pihenőt tartott, mert a jó borocskát igen szerette, aztán meg jó vásárt szokott csinálni a korcsmai vendégek körében.

Mint mondom, saját találmányú bajuszpedrőjét nagyra becsülte. Ő maga adta neki a Napoleon elnevezést, a miért sokszor megcsipkedték az ismerősei.

— Nemes bácsi, tudja-e, hogy Napoleonnak nem volt bajusza?

Nemes Jakabot ez a kérdés nem hozta zavarba; rögtön kész volt a felelettel:

— Azért, mert akkor még nem volt feltalálva az én bajuszpedrőm! — és önérzetesen ütött a gyenge mellére.

A személyes szeretetreméltósága nagyban elősegítette boldogulását. Aztán meg értett is az üzlethez. Mindenkinek a nyakába sózott valami portékát, sőt egyszer derülséget keltett az az ügyessége, hogy az öreg Blumau Ferdinánddal megvétetett egy üveg iró tintát, holott köz tudomású volt, hogy a vén hentesmester nincs az irás titkaiba beavatva.

Miután vállalkozása ilyenképen szépen föllendült, csakhamar két munkást kellett alkalmaznia a kotyvasztó fazekak körül, az asszonyt pedig kinevezte főfelügyelőnek czim és jelleg nélkül. Így aztán a műhely is szűknek bizonyult s ezért Nemes uram elhatározta, hogy a következő évnegyedkor tágasabb helyiségbe fog költözködni. Nyomban el is indult műhelykeresésre.

Egész délután csatangolt szerte a városban és mondhatni minden kerületben megfordult. Este meglehetősen boros hangulatban tért vissza.

Az asszony dörögve fogadta:

— Azt hittem, sohasem jössz haza! Találtál műhelynek valót?!

Ezt bizony erősen gúnyos hangon ejtette ki az asszony; de Jakabon nem fogott a gúny.

— Jaj, lelkem, Annám! — felelte erőltetett fontoskodással, — igazán nehéz manapság egy czélszerű helyre bukkanni. A mi pedig megfelelne, azért méregdrága bért követelnek. No, de majd utána nézek mindennap.

És csakugyan úgy volt, hogy Nemes ezentúl minden délután folytatta a keresést, nagyban biztatva mindig a feleségét, hogy már-már alkuban is van nem is egy, hanem három háztulajdonossal.

Igy folyt ez egy jó ideig, de határozott megállapodásra nem tudott jutni. Úgy látszott, nem is igen iparkodott bérletet kötni, a mi nagyon természetes, hisz esze ágában sem volt kiadó műhelyeket nézegetni, mert ő kelme előbbre valónak tartotta a korcsmázást.

— Hamar egy spricczert! — ezzel a kiáltással rontott be az ismerős vendéglőkbe. — Sürgős utam van! Műhelyt keresek!!

Am azért a nagy sürgösség mellett két-három spricczertől sem riadt vissza és a hol történetesen jó barátokra talált, ott akár óra hosszat is elidőzött.

Egy helyen maga a vendéglős kínált neki kibérlendő helyiséget:

— Nézze meg, Nemes úr. Az a helyiség ép magának való. Tágas, szellős, világos és olcsó. De siessen ám, mert könnyen megelőzhetik mások.

— Már hogy én siessek?! — veté oda a napoleoni vegyész. — Akkor inkább feléje se nézek. No, az kéne még, hogy egy rongyos pinczét másfél hónappal előbb kibéreljek . . . Hisz akkor vége az én gyöngy délutánaimnak!

Sunyi módon nevetett, majd magyarázatképen hozzátette:

— Mert tetszik tudni, a műhelykeresés ürügye alatt vigan folynak napjaim. Az asszonynak nem kell mindenről tudni!

Azonban az idő Nemes Jakab akarata ellenére is múlt és végre mégis rá kellett szánnia magát, hogy műhely után nézzen. Alig egy hét volt még hátra a régi évnegyedből.

Nemes Jakab tehát komoly szándékkal megindult és mivel nem volt barátja a hosszadalmas eljárásoknak, az első kiadó műhelyt, mely útjába akadt, minden teketória nélkül lefoglalta a maga részére. Azután tüstént haza sietett és jelentést tett a feleségének.

— Rendben volnánk! — mondta.

Elkezdett föl s alá járkálni a szobában; úgy tetszett, valami motoszkál a bozontos fejében. Egyszerre megállt az asszony előtt és tovább folytatta:

— Csakhogy, tudod-e, a háziurakkal manapság jobban kell maradnunk, hogy a sok apró szekatúrákat elkerül-

hessük . . . Nem igaz? . . . Nos, hát én az este áldomást fogok fizetni az új háziúrnak — a béke kedvéért.

— Tán megbolondultál?

— Nem én, mert jegyezd meg azt is, nagyon olcsó bérléthez jutottam . . .

Ez esetben nem használt semmit Anna asszony dörögése, miután Nemes Jakab még aznap este igazán megfizette az áldomást. Megjegyzendő, hogy a háziúr nem volt jelen, minthogy Nemes egy túlöreg özvegy asszony házában bérelte ki a műhelyt, a kiről bajos föl-tételezni, hogy Nemes boráért beülne a korcsmába. A vén kujon maga magának fizetett áldomást és ez okból per-sze fölötte vig hangulata kerekedett.

Borozgatás közben egy ismerőse telepedett le melléje. Ennek nyomban előadta, hogy egy pompás helyiségre tett szert az Árok-utca 24. számú házában.

— Ismerem azt a házat, — jegyezte meg Nemes barátja. — Sok a patkány benne.

— Ne mondja! — pattant föl ijedten a subiczkgyáros. — Irtózom ezektől az állatoktól!

— Könnyű magának. Ön kitűnő patkányirtó szert tud készíteni, hát kipusztíthatja őket.

Nemes Jakab búsan legyintett a kezével.

— Nem lehet azokat kipusztítani!

— Tudnék egy alkalmasabb műhelyt és olcsóbbat is. Kár, hogy nem szólt nekem előbb. A Spongya-utczában megtalálhatja.

— Aj, jaj! — sopánkodott Jakab, — legalább ne adtam volna negyven forint foglalt . . . Vagy ha vissza tudnám szerezni valahogyan . . . töprengett magában . . . magamnak sem tetszik az az ósdi, roskatag ház.

Ettől fogva aztán nem volt Jakabnak nyugovása. Mindig azon koptatta eszét, miként bujhatna ki a kötelezettség alól és főleg miként nyerhetné vissza a foglalt pénzt?

És itt kezdődik Nemes Jakabnak veszedelmes volta.

Agyafúrt eszével csakhamar megállapította a módját, melynek alapján célhoz érhet. A sikert biztosra vette és ezért mindenekelőtt az ajánlott spongya-utczai műhely megtekintése volt első dolga. Ez a műhely tényleg szebb és jobb volt az előbbinél, azonkívül évi száz forinttal kevesebb bér járt érte. Rögtön ki is vette, e percztől fogva tehát két műhelynek lett a bérlője.

Másnap Nemes Jakab egy ügyes hordárt hívott föl magához és jó sokáig tárgyalt vele négyszemközt a szobában.

A hordárt ezzel a kérdéssel fogadta: «Akar-e, barátom, egy óra alatt öt forintot keresni?» — A hordár persze örömmel ajánlotta föl szolgálatát és várta a parancsot. Hogy mit mondott neki Nemes Jakab, az mindjárt ki fog tűnni, de annyi bizonyos, hogy kényes megbizással látta el, mert sokáig sugdolóztak egymással.

A piros sapkás vitéz ezután gyorsan hozzá látott feladata megoldásához. Öles léptekkel sietett az árok-utczai özvegy háztulajdonosnőhöz, a kinél sürgős ügyben jelentkezett.

— Nagysága, egy bútorraktáros megbizásából jöttem, a ki pinczehelyiségét akarja kibérelni.

— Elkésett, — felelt a matróna, — mert már ki van adva.

— Kár! Pedig az én uram hatszáz forintot sem sokalna egy évre.

— Hatszáz forintot?! . . . Ejnye barátom, miért nem jött előbb? . . . Én négyszáz forintért adtam ki néhány nap előtt.

— Kinek? — kérdezte kíváncsian a hordár.

— Itt a czime: «Nemes Jakab vegyészeti gyáros.»

A hordár e szavakra nagyot üvöltött.

— Micsoda?! Annak a veszedelmes embernek? Hisz annak Budapesten egy háztulajdonos sem akar hajlékot adni házában!

Most az öregasszonyon volt az ijedelem és bámészködés sora.

— Beszéljen kérem, — faggatta aggodalmas arczczal, — mit tud erről a Nemes Jakabról?

— Csak annyit, hogy veszedelmes ember. Dinamitot és más robbantó szereket gyárt, úgy, hogy a ház lakói egy pillanatra se mentesek a legborzalmasabb légberöpléstől.

A háztulajdonosnőt az ájulás környékezte. Egyrészt határtalan félelem vett rajta erőt, másrészt pedig szeretett volna kétszáz forinttal több házbérre szert tenni.

— Istenem, Istenem! — sopánkodott, — mit csináljak? Hogyan szabaduljak ettől a veszedelmes embertől?

— Adja vissza a foglaltját.

— De hátha nem fogadja el?

— Meg kell próbálni!

— Az igaz. Próba — szerencse.

Ezek után a hordárnak nem volt több tennivalója, tehát eltávozott. Nemes Jakab pedig egy félóra mulva megkapta a háziasszony üzenetét, hogy azonnal jöjjön.

— Léprement! lép . . . re . . . ment! — dudolta vigan az öreg és nemsokára ott volt az árok-utczai rozoga házában. Persze hallani sem akart arról, hogy a foglaltot visszavegye. Olyan nincs! Egy üzletember nem változtathat minduntalan czimet. Különben is már tudatta vevőivel, hogy az Árok-utczában lesz a gyára.

— De kérem, ön veszedelmes ember! — könyörgött az özvegy.

— Semmi! Nem fogadok el kifogásokat.

— Ön miatt összes lakóim el fognak szökdösni.

— Nem tehetek róla!

— Hajlandó volnék megduplázni a foglaltot, csak adjon szabad kezet a műhelyre nézve.

Nemes Jakab felütötte fejét.

— Hogyan tetszett mondani? Megduplázza a foglaltot?

— Szivesen, — ismétlé az özvegy, — csak ne költözék be hozzám.

Nemes uram úgy tett, mintha jól megfontolná a dolgot. Egy pillanatig elmerülve nézett maga elé, azután hirtelen így szólt:

— Hol az a nyolczvan forint?!

A háztulajdonosné készséggel átadta.

— Alászolgája! — kiáltotta akkor jó kedvvel a veszedelmes ember és a pénzzel együtt gyorsan odébb állott.

Azóta se látta az árok-utczai háziasszony a Napoleon-bajuszpedró zseniális feltalálóját. De azt a bútorraktárost is hiába várta, a ki kétszáz forinttal ígért többet a pinzehelyiségért.

Maróthi János.

Áhitatban...

Áhitatban, lángban égve,
Vinne vágyunk fel az égbe,
Ám meddő a küzdelem,
Gyarló, véges lény az ember
S bár imázunk este, reggel,
Nem jutunk el oda, nem.

Itt maradunk!... Földbe tesznek,
Megersiratnak, elfelednek,
Hogy juthatnánk égbe fel?
Hiszen ha már messze szálltunk,
A halál levágja szárnyunk'
S csak a vágy jut oda el.

Árkosi Ödön.

A földolog.

Férfi. Nagysád, legyen a feleségem.

Nő. Nagyon sajnálom, uram, de nem lehet.

Férfi. Talán nincs elég szimpatiam nagysád részére?

Nő. A szimpatiaja elég, de a tőkéje kevés.

Az állatkertben.

Nő. Hát ez az orrszarvu? Milyen ocsmány! Az orra hasonlít a tiedhez, Sándor!

Férfi. Boldog volnék, ha hozzá hasonlitanék ebben a tekintetben, mert neki nem kell esküdtszéki tárgyaláson részt vennie s a más dolgába ütnie az orrát!

Ki fogott rajta.

Három zsidó utazott a vasuton, de csak egyiküknek volt jegye. Leszállnak az állomáson s elkezd szaladni az egyik, a kinek jegye volt. A vasuti persze utána, mire a másik kettő szépen elsomfordál.

A zsidó végre kifárad és megáll. A vasuti utoléri és kéri a jegyet:

— Hol a jegy?

— Itt von, — s azzal oda adja.

— Hát akkor minek szaladt el?

— Ozt oz arvas rendelte kuránok!

— De hiszen látta, hogy utána futok?

— Nű, oszt hittem, mogánok is oz arvas rendelte.

Ravasz gyermek.

Laczi. Néni, mielőtt fölszeleteled a tortát, szeretnék tőled valamit kérdezni.

Nagynéni. Mit akarsz kérdezni?

Laczi. Szeretném tudni, hogy nagyit-e a néni szemüvegje?

Nagynéni. Igen, gyermekem, egy kevésbé!

Laczi. Akkor kérek, tedd le a szemüveget, a míg fölszeleteled a tortát!

Czigány logika.

Lopni ment a czigány, de az éjjeli őr megcsipte és bíró elé vitte.

Bíró. No, czigány, megint bajt csináltál!

Czigány. Dehogy csináltam. Ezs á gonos bákter csináltá. Há ű ott ném máskál, ném létt volna sémmi báj.

Soha.

Apa. Ah, kedves leányom, milyen nyugodtan halnék meg, ha azzal a megnyugtató tudattal költözném el egy jobb világba, hogy egy derék, becsületes férj oldalán hagylak.

Leány. Ne beszéljünk róla, papa. Ismered már meg-ingathatatlan elhatározásomat, hogy addig soha semmi szin alatt se megyek férjhez, a míg — egy kéróm akad!

Kétféle jegy.

Hölgy (szenvedélyes énekesnő). Ha hangjegyet látok magam előtt, legyőzhetetlen vágyam támad énekelni. Ön is így van vele?

Jogász. Én is olyasmit érzek, de csak ha — bankjegyekkel kínálnak.

Vendéglőben.

Úr. Vendéglős úr, készítsen ma ebédet négy úr, öt nő és két gyermek részére.

Vendéglős. Igenis, kérem alássan!

Úr. Igaz, a kutyának is legyen valami.

Vendéglős. Kérem, egy kutyával több vagy kevesebb, az már mindegy.

Visszadobja.

Gazda, (a ki rajta kapja a kis Laczit, a mint a fáról körtét ver le). Mit csinálsz te gonosz, lopod a körtét?

Laczi. Dehogy lopom. Leesett egynéhány és most épen vissza akarom dobni.

Azok a hitelezők!

— Örülök, kedves barátom, hogy megint egészséges vagy.

— Te örülhetsz, de baj az nekem!

— Hogyan?

— Mig beteg voltam, hitelezőim minden földi jóval elláttak, még orvost is küldöttek hozzám; most, mióta egészséges vagyok, mindenik nyakgat a fizetésért.

A másik.

Egy fővárosi színház igazgatójához beállít egy színész :
— Uram, egy kis segítséget kérek, elvesztettem a hangomat.

Az igazgató egy koronát ad a kéregetőnek, a ki zsebre vágja, mialatt megjegyzi :

— Nagyobb segítyt vártam volna.

— Barátom, én magának eredetileg két koronát szántam ; de eszembe jutott, hogy eljöhet az a bizonyos, a ki az ön hangját megtalálta, már pedig az jobban rá szorult a segílyre.

A kultura jele.

Hajótörés következtében többen, a kik úszni tudtak, egy szigethez értek, a mely előttük pusztának látszott. Egy ideig bolyongtak rajta, midőn egyikök meglát egy akasztott embert.

— Adjunk hálát Istennek, — kiált fel a hajótörött, — megvagyunk mentve, — művelt emberek közé jutottunk !

A feloldott itélet.

Apa (bíró). Juliska, nem Éhenbőgh volt az a fiatal ember, a ki az imént távozott innen ?

Leány. De igen, papa.

Apa. Hát nem megtiltottam annak a naplopónak, hogy átlépje házam küszöbét ?

Leány. Igen, papa ; csakhogy felebbezett a felsőbíró-sághoz s mama megengedte neki, hogy továbbra is a házhoz járjon.

A kis ibolya tragédiája.

Kis ibolya virult
Kinn az erdőszélen
— Tavaszkor esett meg
E mese, nem télen.

Fölsóhajt magában :
Mikor leszek asszony ?
Hol a csinos fiú,
A ki leszakaszson ?

Jött egy deli herceg,
Ő . . . pirulva mondja,
De a jó hercegnek
Egyébre volt gondja.

Váltó miatt másé
Volt már a kabátja :
Pérez kell ! — s az ibolyát
Bizony meg se látja.

S jött egy rongyos paraszt,
Szamárháton ülve,
A szesz hatalmától
Ide-oda dülve.

Inkább sohse legyek
Életemben asszony,
Sem hogy ez a durva
Paraszt leszakaszson !

Jó anyám, természet,
Meggérlek aláson,
Takarj be, hogy szeme,
Oh, jaj ! — meg ne lásson !

A pór nem, a csacsi
Már kiszimatolta,
Hosszú fülét, orrát
Már fölébe toltá.

Mit ér, hogy ibolya
Szirmát összecsapta ?
Egy kis harapás volt,
A szamár — bekapta.

Bor-Bál.

Vizsgán.

Pap. Beszélj, kis fiam, Kainról. Ki volt az a Kain ?

Fiú. Oh, arról nem is akarok beszélni. Az nagyon rossz fiú volt.

Kitünő óra.

— Barátom, pompás zsebórát vettem ! Nem csak az órákat, hanem a napokat és az időjárást is mutatja !

— Az semmi ! Az a jó óra, a melyik a hitelezők közeledését is előre jelzi !

Akadály.

A sógorom irt Amerikából, hogy ott milyen jó keresete van a munkás embernek, — menjek én is oda.

- Hát elmegy-e?
- Nem; nagy az akadály.
- Micsoda?
- Ott bezárják az embert, ha leissza magát.

Mese — mese...

Meszerű volt szerelmük,
Mint a mese, olyan szép...
Mesebeli állapotban
Élt a fiú mindenkép.

Mesés szép volt a menyasszony,
Mesebeli tündérlány...
De a mese széjjel foszlott,
Mese volt — a hozomány.

*Bor-Bál.***Megfelelt.**

Tanár. Mi volt Cromwell kezdetben?
Móricz. Csecsemő.

Bók.

Hölgy. Mit néz olyan állhatatosan a szemembe?
Úr. A nagysád szemének egét tanulmányozom.
A hölgy, a kinek ruhája erősen ki van vágva, lesüti szemét. Udvarlója követi a hölgy tekintetét s elmélázva teszi hozzá:
— De a tejútja nagysádnak még sokkal bámulatraméltóbb!

Czélttévesztett fenyegetés.

— Kisasszony, ha nem hallgat meg, becsületesemre mondom, hogy haza megyek és kiugrom az ablakon!
— Maga bizonyosan földszinten lakik. Ugy-e eltaláltam?

Megismerte az irását.

Jött egy sürgöny a vidékről, de még nem bontották fel és a kis Böske ujong, hogy ő tudja, kitől jött.

- Kitől? — kérdi a mamája.
- Hát a papától.
- Honnét tudod?
- Hát megismertem az irását.

A vakok háza előtt.

Pali. Apám, miféle ház ez?
Apa. Ez a vakok intézete, fiam.
Pali. A vakoké? Hát minek vannak akkor ablakok rajta?

Iskolában.

Tanító. Mondd meg nekem, hogy adták el Józsefet testvérei?
Móricz. Olesón.

A virsli.

Mama. No, Pista, tudnád-e már hibátlanul leírni ezt a szót: virsli?
Pista. Leírni nem, hanem megenni igen.

Részeg matróz tünődése.

— Furcsa! Akár a hajó fedélzetén, akár a szilárd földön járok, mindenütt mozog alattam a talaj!

Fogas kérdés.

Egy csillagász fia belép apja dolgozó szobájába.

— Bocsánat, apa, már ismerem a csillagoknak a földtől való távolságát és fölfedezésök módját, csak azt nem értem, honnét tudják a csillagászok, hogy egy-egy újonnan fölfedezett csillagnak mi a neve?

Mi a neve?

A sz—i járás főszolgabirójának tetupajtása és vadász-czimborája kitűnő faj vizslakölyköt ígért s mikor a takaros kis jószág már a maga lábán tehetette meg a másfél órányi utat, el is küldte a mindenesével a főszolgabirónak.

— Te János, megüzente-e a tekintetes úr, — kérdi a főbiró, — mi a kutya neve?

— Hájszen megüzenni megüzente biz azt, a számba is rágta szépen, hogyan szólólgassam; de nekem bizony a mágori major környékén úgy kiszaladt a fejemből, hogy még most se bírom utolérni. Pedig addig mindig szólólgattam, hallgatott is rettenetesen a keresztnevezettyére a kölyök.

— No, János, itt van egy pohár finom törköly, az

majd megkenegeti az eszed kerekét; gondolkozzál csak! Hátha mégis megbotlasz benne.

— Jaj tudom is mán, nagyságos tekintetes uram! Csak azt nem tudom, hogy miféle ruházat? De valami gúnyaféle, az szent!

— Talán bizony Rökk!

— Húz hozzá, olyasféle, de még se a'.

— Csak nem Bekecs?

— Közel jár mán nagyságos tekintetes uram, de még sem prémes bundaféle.

— Csak talán nem Nadrág?!

— Jaj, dehogy is! Feljebbvaló az!

— Hát talán bizony Lajbi?

— Mán olyasféle, de nem ujjatlan! de azért se bujjbeli, se unterczikk.

— No János, akkor nem lehet más, mint Kabát!

— Ejnye! persze, hogy punktumosan egyszerre el-treffelte a nagyságos úr! Mindig is mondom, hogy rettenetesen borzasztóan okos a tekintetes úrnak — a hajdúja is.

Vala pedig a kis kölyök neve — Pagát.

Jó következtetés.

Szakácsné (a színházból hazatérő úrnőhöz). No, jól mulattott nagysága, szép volt a darab?

Úrnő. Igen, csak hogy nagyon szomorú volt. A végén négy szereplő halt meg!

Szakácsné. Azt mindjárt gondoltam, mikor láttam, hogy olyan sok koszorút vittek a színházba.

Nevető fejták.

Pálinka okozta vesztém,
Mindent hittem, oh, csak ezt nem.
Meggyúlt bennem a spiritus,
Verje meg a Jézus Krisztus.

Itt nyugszik Kele-
men, kinek fele-
sége annyit kele-
pele . . .
a fülébe bele,
hogy a szegény Kele-
men meg pukkadtt bele.

Könyvpiacz.

Tárogató. Kornai István újabb költeményei (1897—1902). A kö-
zel száz költeményből álló kötet mindegyik darabján erős haza-
és fajszeretet, szabadságvágy és ifjú tűz ömlik el. Szerelmi dalaiban
pedig egy érző szív őszinte húrjai csendülnek meg. A Pfeiffer
Ferdinánd kiadásában jelent meg s ára 2 korona 40 fillér.

A délafrikai háború, annak okai és vezetése. Ily czim alatt
megjelent füzetben eseteli Conan Doyle, a jónévű angol regény
író az angol-búr háború eredetét, annak lefolyását s megezáfolni
igyekezik az angolok kegyetlenkedését. Szilágyi Béla kiadása.

Pay-Kos. Csak abban az esetben tarthat rá igényt, ha legalább
egy egész oldalra terjedő elbeszélést küld, a mely közölhető. Az
adomákat kettő híján besoroztuk. — *Budapest, K. M.* Rim és próza,
apraja-nagyja kevés híján helyet kap. — *Nyitra, I. S.* Egy része
már nem ismeretlen előttünk, a többinek helyet szorítunk. — *Tréfa.*
Az elsőnek némi lokális íze van, annak okáért inkább az utolsó
kettőt közöljük. — *Budapest, V. P.* Ezuttal régi ötletet szedett
rimbe. — *Sóvár.* Egyiket felhasználjuk. Szerkesztőnk távolléte
miatt késett mindezeig a válasz. Annál nagyobb meglepéssel
látjuk, hogy bába nélkül is világra jött a gyerek.

Magyar királyi államvasutak.

10969/II. 1902. sz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak Kőrösmező állomásán leégett
újra létesítendő mozdonyzin ács munkáira ezennel nyil-
vános pályázatot hirdetünk, melyre a kellőleg kiállított és
felbélyegzett ajánlatok legkésőbbben folyó évi május hó 28-án
déli 12 óráig a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezető-
ségének titkárságánál benyújtandók. Később érkező ajánla-
tokat nem fogunk figyelembe venni. Az épület tervei, a szer-
ződési tervezet és a feltétfüzetek a magy. kir. államvasutak
m.-szigeti osztálymérnökségénél a hivatalos órák alatt meg-
tekinthetők és ugyanott az ajánlati szöveg és az ajánlati költ-
ségszámítás díj nélkül megszerezhető. Az ajánlatok borítékai
a következő felírással látandók el: «Ajánlat a Kőrösmezői
mozdonyzin ács munkáira». Bánatpénz fejében legkésőbbben
folyó évi május hó 27-én délelőtti 11 óráig 800, azaz nyolcz-
száz korona teendő le készpénzben, vagy állami letétekre
alkalmas értékpapirokban a debreczeni üzletvezetőség gyűjtő-
pénztáránál. A készpénzben befizetett bánatpénz után kamat
nem követelhető. Az értékpapírok a budapesti, illetve a bécsi
tőzsdén jegyzett utolsó napi árfolyam szerint, de a névértéket

meg nem haladható értékben fogadtatnak el. Az üzletvezető-
ség fentartja magának az ajánlatok között a szabad válasz-
tás jogát. Debreczen, 1902 május hó 1.

Az üzletvezetőség.

64795/902 sz.-hoz.

Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak igazgatósága a jövő 1903. évben
esetleg 3 éven át szükséges fém-, aczél- és vasnemű anyagok
szállításának biztosítását óhajtván, ez iránt nyilvános pályá-
zatot hirdet. Az ajánlatok legkésőbb folyó évi június hó
10-ének déli 12 óráig beterjesztendők, a bánatpénz pedig
folyó évi június hó 9-én déli 12 óráig beküldendő. A pá-
lyázatra vonatkozó részletezett feltételek, a mennyiségek,
úgyszintén a különleges szállítási feltételek a magyar kir.
államvasutak anyag- és leltárbeszerzési szakosztályánál (Bu-
dapest, Andrásy-út 73.) megtekinthetők.

Budapest, 1902 május hóban.

Az igazgatóság.

73191/901. sz.

Pályázati hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak kaposvári nevelő- és táp-
intézetében folyó évi július hó 1-ével úgy az igazgatói, mint
a gondnoki állás megüresedvén, az említett állásokra ezennel
pályázatot hirdetünk következő feltételek mellett: 1. Az
igazgatói állás javadalmazása évi 1200 korona tiszteletdíj,
az intézetben három szoba és előszobából álló természetbeni
lakás, fűtés, világítás és az intézet konyhájáról való élel-
mezés. 2. A gondnok javadalmazása évi 1000 korona tisz-
teletdíj és természetbeni lakás, fűtés, világítás és az intézet
konyhájáról való élelmezés. 3. Mindkét állás betöltésénél
csak kifogástalan előéletű, magyar honosok vétetnek tekin-
tetbe, e mellett azonban az igazgatói állásra pályázóktól a
szükséges paedagógiai elméleti és gyakorlati ismeretekben,
a gondnoktól pedig a számviteli teendőkből való jártasság
is megkívánatik. 4. A tanári oklevéllel és gyakorlattal bírók
s nevezetesen azok, kik valamely nyilvános tanintézetet igaz-
gatói hatáskörben vezettek, illetve a m. kir. államvasutak
nyugdíjban levő azon alkalmazottai, a kik a fentebb előirt
minősítésnek megfelelnek és ezt okmányilag igazolni képesek,
a tápintézet igazgatói állásának betöltésénél előnyben fognak
részesülni. 5. Pályázók a f. évi június hó 1-ig közvetlenül
a magyar királyi államvasutak igazgatóságához (Budapest,
Andrásy-út 73.) beterjesztendő s egy koronás bélyeggel el-
látandó pályázati kérvényeikhez csatolni tartoznak, a)
magyar honosságukat igazoló bizonyítványukat, b) erkölcsi
bizonyítványukat, c) keresztlevelüket, d) az elnyerni kívánt
álláshoz szükséges ismereteiket igazoló okmányaikat.

Budapest, 1902 május hó 7-én. *Az igazgatóság.*

x **Vérgyógyítás (Hemopatia).** Új és eredeti 14 év
óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb
köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó siker-
rel lesz alkalmazva asthma, szív-, gyomor-, hólyag- és
idegbajoknál, vér- és bőrbántalmak ellen és kizárja az elme-
zavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja
a beteget napi foglalkozásában, tartós, gyökeres gyógyulást
eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fő-
városi orvos, a kinek *Budapest, V., Váci-körút 18. sz.*
alatt egy, ezen célra berendezett orvosi rendelő intézete
van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a
fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J.
levélbeli megkeresésre készségesen válaszol. A nevezetnél
a vérgyógyításról szóló értekezés 1 korona beküldése ellené-
ben díjmentesen kapható.

A lóversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely
okvetlen kimegy akár szép, akár rossz idő van: a Lovar-
egylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme
érdekében — mert künn a versenytéren nagy a tolongás
a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a
városban, a programokon megjelölt **dohánytőzsdék-
ben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrészt felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az
öltönyön kívül **láthatólag kitűzni** sziveskedjék, hogy így
az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

A képeket horganyba edzi FREUND.

➡ Maradékok ➡

és partiárúk legolesóbban kaphatók női és férfi kelmékben, sima és aszúr selymekben, batiszt, zephir, damaszt-árúk és fehéreneműekben

Erzsébet-tér 4. sz. az udvarban.

Gondoskodjék saját és gyermekei jövőjéről!

A ki egy hazánkban teljesen új, Franciaországban közel 60 év óta kipróbált és fényesen bevált biztosítási módozat szerint leányának **Hozományt**, fiának egy az önálló- **Tőkét**, vagy saját **évi járadékot** akár biztosítani forduljon felvilágosításért a

«LE CONSERVATEUR»

életbiztosító részvénytársaság magyarországi igazgatóságához (igazgató Berényi Imre), Budapest, VI., Eötvös-utca 23/a.

Fennáll Franciaországban: 1844 óta. — Biztosítási állomány: 500 millió korona. — Nincsen orvosi vizsgálat! Fő- és vezérügynökök az ország minden részére kerestetnek.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia osetmeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek.** Ezer csemete elég 200 méterre. — **Ára 6 ft.** Nagy mulasztást követ el mindenki kinek örökös áthatlan kerítésre van szüksége, ha nem ezt alkalmazza, szikes, köves, homok, agyag-, nedves talajban is egyenlően tenyészik. Azért is terjedt úgy el, hogy alig van az országnak oly része, hol nagyban ne szaporítanák.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

Diócsemeték. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu **főárjegyzék ingyen és bérmentve** küldetük minden rendelési kötelezettség nélkül. **Az árjegyzésen** kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely nincsen az a ház, vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll **kik rendelni semmit nem akarnak**, mert bennszámos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. **Cím: Ermelléki első szőlőoltványtelep; Nagy-Kágya, u. p. Széfelyhid.**

BAYER-féle

Magyar turista-tapasz

tyukszem, bőrkéreg

és bőrkeményedés

ellen legjobb és legbiztosabb szer.

Egy eredeti tekeres 80 fill.

1 korona beküldése után bérmentve küldi az egyedüli készítő

Vöröskereszt gyógyszertár

Budapesten, Andrásy-út 84.

Kapható gyógyszertárakban és drogeriákban.

VEDJEGY

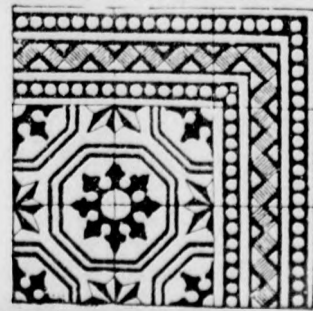
WALLA JÓZSEF, mozaik és cementáru gyára BUDAPEST, Rottenbiller-utca 13. szám.

Granit-Terazzo
Betonirozások
Medenczék
Csatornázások
Szökőkutak

Jászolok
Fayence falburkolati lapok
Aszfalttető és elszigetelő lemezek

Keramit-lap
Mozaik lap a la Mettlachi
Márvány-Mozaik lap
Czement-lap
Menyezet nádszövet

Tüzálló (chamotte) téglá
Portland cement
Román cement
Terracotta áruk.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállítói
és szerb. kir. udv. szállítói.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállítói.

BUDAPEST,

Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

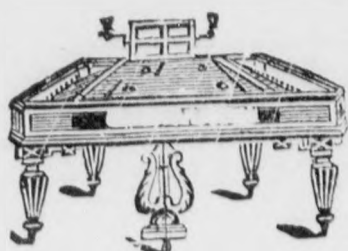
BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Mérleg.

Két könyvelő találkozott az utcán, mindegyik az intézete fényes mérlegét emlegette. Az egyik azzal dicsekedett, hogy az intézetének 300.000 korona alaptőkéje van és negyed annyi tartalékja és egy millió koronán felüli nyereséget tudnak felmutatni. A másik nagy szerényen hallgatta kollégája dicsekedését és azt mondta, hogy ő tud olyan esetet, a hol százezer forintnál kisebb alaptőkével egy ötöd-

millió forint nyereséget tudott felmutatni, még pedig saját praxisában. — Az lehetetlen, felelte a másik. — Pedig lehetséges és nevetni fogsz, elmondom, hogy az alaptőke 160 korona volt. — No és milyen üzleteket csináltál vele? — Egyszerűen, az a 160 korona az én tőkém volt és megnyertem vele a Hecht-Bankháznál a 200.000 koronás főnyereményt. Ez volt az én tavalyi mérlegem. Vásárolj tehát osztálysorsjegyet a Hecht-Bankháznál, Budapest, Ferencziek-tere 6, és Erzsébet-körut 32. Huzás május 22-én és 23-án. Sorsjegyárak: Egész 12.— kor., fél 6.— kor., negyed 3.— kor., nyolczad 1 kor. 50 fill.

Ne vegyen senki hangszert, míg

Reményi Mihály

műhangszerész legújabb képes árjegyzékét át nem olvasta, melyet ingyen és bérmentve küld

Budapestről, Király-utca 44/U.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1 hálószoba komplett matt v. félmatt 105 frt
 1 " " " " faragott 150 " " " " " " angol stylben 170 " " " " " " oszl. faragott 190 " " " " " " igen finom, ba-

roque stylben, valódi belga

bleu-márvánnyal --- 330 "

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint diszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredenc, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel --- 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredenc, matt, faragott, osziopos, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stylben, matt, kredenc, pohárszekrény, ebédlőasztal, 6 valódi bőrszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából --- 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krep garnitura 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

THE EDISON PHONOGRAPH

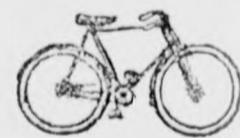
Fütyülök!

nevetek, csevegek, szavalók, hegedülők, énekelek, trombitások, fuvolázom, czimbalmozom, zongorázom, tárogatózom, katonas- és cigányhangversenyek. Mindezekre Edison a híres föltaláló képesített, fonográf a nevem.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVÉRE

cs. és kir. udvari hangszergyáros cég a terjesztőm.

Mesés olcsó árak!

Kérjen saját érdekében nagy képes árjegyzéket kerékpár- és alkatrészekről,

Beifeld Gábor és Társa

Budapest, József-körut 21.